

229. ПОЈАЊЕ

(На глас број 1. и 210.)

1. То мене боле и тишти, Што Те не могу љубити,
К'о што бих хтео, Боже! Сваким ми даном дајеш Ти:
Да желим Тебе љубити, Све већма, много више.
Твоју Благост Ти у мени Укорени,
Тад' чим прије Љубав ће се да разлије.
2. Усладе мени јесте дост', Највећа мени јест радост,
Љубит' Те срцем целим; Да све, што Ти је угодно
Што ме учи Твоје слово Из љуб'ве, да то чиним.
Док не Стигнем, У сјај-дворе Тамо горе,
Са радости К' Теби, Спасе пун блакости!

230. ПОЈАЊЕ

(На глас број 123. 124. и 164.)

1. Ко милог нашег Цара зна: Зна, да ј' Он веран на свагда:
Што реч Његова обећа, То Господ радо испуња.
2. Истина јесте вечна то, Ко зна, да ј' Спас што обећ'о
Тај види' к'о да је већ ту, Верује Христу Господу.
3. Да б' тешке грехе спрао с' нас, На крсту распет беше Спас;
Ко Њему уме веран бит' Царство ћ' небесно наслѣдит'.

231. ПОЈАЊЕ

(На глас бр. 28. 93. и 186.)

1. Нит' за небо, нит' за земљу, Већ за Христа питам ја,
Желим, да Он мени буде Жеља моја једина:
Кад у срцу имам Њега, Тада имам блага свега:
Јер све и сва за све нас Нам је Христос, Господ, Спас!
2. Кад ми гине тело, душа, Кад навали ужас, стра',
Исусова љубав мила Крепост мени онда да;
Он је моја сва утјеха, Код Њега ме радост чека:
Јер све и сва за све нас Нам је Христос, Господ, Спас!